

идеї о дьяволе і о ролі церкви расплывались в ніщо перед безграничністю мира, перед бесконечністю Бога. Исчезав Бог як добрий і прощаючий отець. Да і статус папи Римського, як его ближайшого сподвижника на Землі, суттєво змінювався. Люди устремили ослеплені погляди вперед, в невідоме.

Вот і сталося так, що блага мрія математика Коперника зробити ідеальні таблиці руху зірок і планет, привела до радикальним змін у розумінні системи світу. Уже недовго залишалося чекати відкриттів І. Кеплера і І. Ньютона, зробивших вирішальний внесок у створення механістическої картини світу, в якій і сам людина став всього лиш винтиком світової механізму. Як же було римській церкві не заборонити вчення Коперника? Но сказати, заборонити, взагалі не означає перевірити.

Література:

1. *Дрогобыч Юрій*. Роки і пророцтва / Сост. і наук. ред. проф. В.Н. Вандышев. – Харків: Факт, 2002. – 287 с.
2. *Коперник Миколай*. Об зверненнях небесних сфер // Польські мислителі епохи Відродження. – М.: Видавництво Академії Наук СРСР, 1960. – С. 43-60.
3. *Adamczewski Jan*. Mikołaj Kopernik i jego epoka. – Warszawa: Wydawnictwo Interpress, 1972. – 152 s.
4. *Wasiutyński Jeremi*. Kopernik twórca nowego nieba. – Warszawa: Wydawnictwo J. Przeworskiego, 1938. – 666 s.

ЧИ Є «ОСТРІВ УТОПІЯ» ТОМАСА МОРА ВИРІШЕННЯМ ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНОЇ НЕРІВНОСТІ?

Коренева Г.В., ЕФ-72

Що не кажіть, а у Середні віки жити було погано, якщо не сказати більше. Ніяких благ цивілізації, розруха, бруд, обман, неосвіченість, відсутність пристойної медицини - люди тисячами вмирали від епідемій. Плюс до всього не було рівності й не було свободи. Верховні правителі розпоряджались чужим життям, як хотіли, могли стратити будь - кого. І не було ніякої надії на кращу долю.

Саме в ці часи і з'являється в літературі такий жанр, як утопічний роман. Попросту говорячи, освічені люди писали історії про вигадані держави, де були відсутні всі ті жахи, які їх оточували. Вони описували суспільство без вад і несправедливості, де були всі рівні й однакові.

Одним з найбільш відомих здобутків вважається «Острів Утопія» англійця Томаса Мора.

Томас Мор був канцлером в одного із самих жорстоких з англійських королів Генріха 8. Таким чином, про державні справи він знав з перших уст. У той же час Мор бачив несправедливість, що діялася навколо, і вирішив втілити свої мрії про ідеальну державу в романі «Утопія». Саме слово «Утопія» перекладається з латини як «місце, якого немає й не може бути», що наводить на думку про те, що й сам автор не вірив у можливість здійснення того, про що він пише. Спроби винаходу ідеального суспільного устрою були й до Мора. Зокрема, в "Державі" Платона, з якої сам Мор запозичив багато ідей. Досить уважно прочитати "Державу" Платона й "Утопію" Т. Мора, щоб переконатися, наскільки великим був вплив першого на другого. Збігаються не тільки окремі положення й принципи устрою ідеальної держави в одного й іншого мислителя, але часом навіть і вислови. Книга написана в популярному в той час жанрі "оповідь мандрівника". Правда, на відміну від «Держави» Платона, у Мора ми не зустрінемо тієї розпеченої атмосфери суперечки, якими насичена "Держава".

Т. Мор знайшов вирішення багатьох проблем того часу, запропонувавши рабовласницьке суспільство. Але ідеї про загальну рівність у нього дещо перебільшені.

Особисто я не підтримую такий державний устрій. Тому що він є лише тонкою павутиною, яка приховує і навіть загострює соціальні проблеми. З цього приводу я надаю перевагу Платону, який ділив суспільство на три прошарки: мудреців, які керують державою; солдатів, що захищають Батьківщину та робітників, які створюють блага. Завжди є лідери, які керують і люди, які виконують накази. Це дозволяє успішно розвиватися і приносити значні прибутки як конкретним індивідам, так і державі в цілому. Кожен повинен знайти свою комірку в суспільстві, щоб почуватися комфортно і приносити користь. Я розумію, що мої погляди значно сучасніші, ніж погляди Томаса Мора. Але чому тодішнє суспільство прагнуло до рівності у всьому і відмовлялося від будь-яких накопичень? Можливо, це звучить дещо егоїстично, але я переконана, що чи не кожна людина прагне чогось досягти у цьому житті, покращити умови свого існування, як би не було прикро, але без грошей на даному етапі це зробити дуже важко. На мою думку, рівність повинна виражатися не в одязі, віросповіданні чи в професії, а в тому, що кожен повинен мати рівні стартові можливості та займатися своєю справою. Це приведе як до морального задоволення, так і до порядку в державі.

Наук. кер. – доц. Лебідь А.Є.